

prima instanță, Judecătoria Edineț, sediul Briceni
judecător: A. Procopișina
instanța de apel, Curtea de Apel Bălți
judecători: S. Procopciuc, E.Grumeza, A. Garbuz

dosarul nr. 3ra-1482/2017
3ra-61/2018

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan”, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la contestarea actului administrativ, recuperarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 august 2017 prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” și menținută hotărârea Judecătoria Edineț, sediul Briceni din 20 martie 2017,

c o n s t a ț ă :

La 20 decembrie 2016 SRL „Linavan” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Briceni cu privire la anularea actului administrativ, recuperarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 11 noiembrie 2016 SRL „Linavan” prin intermediul declarantului/reprezentantului Brokerul vamal SRL „Eximservice Broker”, a depus la organul vamal declarația vamală electronică de import definitiv nr. 2050 I 12991, prin care au fost vămuite mărfuri lemnoase „scîndurițe pentru asamblarea lăzilor de lemn din specii foioase (populus tremula)”, în formă de foi dreptunghiulare cu dimensiunile (290*40*2 mm) – 32,73 m³, codul mărfii 44089095, în valoare totală de 61 654, 00 lei, la prețul de 1883,71 lei/ m³ sau (95 USD - 1 m³, conform cursului de schimb al BNM din 11 noiembrie 2016, care constituia 19,82), importate de la SRL „Lestentr”, regiunea Cemigovscaia, or. Borzna, str. Nezavisimosti, 124, Ucraina.

Afirmă că la declarația nr.2050 I 12991 din 11 noiembrie 2016 SC „Linavan” SRL a anexat: contract de vânzare - cumpărare nr. 1/2016 din 04 ianuarie 2016, scrisoare de trăsură internațională prevăzută de Convenție nr. 0181661 din 10 noiembrie 2016, factura comercială (invoice) nr. 95 din 10 noiembrie 2016, declarația privind valoarea în vamă a mărfii din 11 noiembrie 2016, declarația vamală a țării de export 805180001/2016/000859 din 11 noiembrie 2016, contract de vânzare - cumpărare specificație nr. 95 din 10 noiembrie 2016, permis fitosanitar 60/18-

6010/XX-202101 din 10 noiembrie 2016, calcularea cheltuielilor de transport din 11 noiembrie 2016.

Susține reclamanta că a solicitat Biroului Vamal să calculeze valoarea în vamă a mărfii după metoda 1 a Legii cu privire la tariful vamal, ceea ce nu a fost făcut, încălcându-se drepturile plătitorului vamal.

Biroul Vamal Briceni a solicitat de la declarantul SRL „Linavan” să prezinte încă careva acte suplimentare pe care declarantul le-a prezentat pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă, în afară de metoda 1, însă colaboratorii vamali neîntemeiat au considerat imposibilă calcularea valorii în vamă a mărfii după metoda 1.

Ulterior colaboratorul vamal, verificând corectitudinea declarației DVV-1, a motivat, că documentele prezentate nu sunt suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii și că mai sunt necesare careva acte suplimentare pe care urma să le indice într-un document separat conform art. 7 din Legea cu privire la tariful vamal, însă acest fapt nu a fost făcut, ceea ce constituie o încălcare a legislației.

Remarcă că, colaboratorul vamal a refuzat calcularea valorii în vamă a mărfii după metoda 1 pe motiv, că declarantul nu a prezentat organului vamal toate actele necesare și a întocmit actul de inspecție din 11 noiembrie 2016, în care a indicat existența unor suspiciuni de subevaluare, majorând valoarea mărfii în vamă cu 4618,40 lei, cu utilizarea metodei de rezerva 6.

Evidențiază reclamanta că, nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate după metoda 6 a Legii cu privire la tariful vamal de către Biroul Vamal Briceni, consideră că calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă totală de 4 618,40 lei din marfa importată contravine Codului vamal al RM și Legii cu privire la tariful vamal, nr. 1380 din 20 noiembrie 1997.

Prin acțiunile ilegale a Biroului Vamal Briceni, le-au fost lezate drepturile protejate de lege, astfel consideră că Biroul Vamal Briceni urmează să recalculeze valoarea mărfurilor importate de SRL „Linavan” la data de 11 noiembrie 2016 conform art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, reieșind din suma de 1636,50 dolari USD (curs de schimb 19,8284 din 11 noiembrie 2016) la fel să restituie SC „Linavan” SRL suma încasată excedentar în valoare 4 618, 40 lei MD, ceea ce constituie diferența dintre sumele încasate conform DVV-1 și DVV-2.

Mai comunică că, Biroul Vamal Briceni a cauzat declarantului un prejudiciu nepatrimonial prin faptul, că ore și zile la rând a fost „hărțuit,, și ținut în vamă pentru a explica/argumenta de ce urmează ca marfa importată să fie calculată anume după metoda 1, a fost impus eronat de a prezenta suplimentar careva documente, care nu erau obligatorii pentru calcularea valorii mărfii potrivit metodei 1, a cheltuit surse financiare adăugătoare, a suportat cheltuieli aferente pentru a întreține, a alimenta șoferul mașinii, care transporta marfa, a fost nevoit suplimentar să-i achite un supliment la salariu.

De asemenea, activitatea SRL „Linavan” a fost tulburată, întreruptă pe motiv, că materia primă, care era importată, a fost reținută neîntemeiat în vamă și a ajuns cu întârziere, s-a stopat activitatea întreprinderii, a pierdut termenii contractuali cu alte firme cărora le realiza marfa finită, a pierdut clienți importanți, s-a știrbit reputația pe care a acumulat-o cu greu de-a lungul activității ș.a. Cel mai important factor în aceste

relații este, că datorită acțiunilor abuzive a organului vamal se crează neîncredere în mediul de afaceri.

La 15 noiembrie 2016 reclamanta s-a adresat cu cerere prealabilă împotriva actului de inspecție din 11 noiembrie 2016, deoarece nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate de către Biroul Vamal Briceni.

Solicită reclamanta anularea actului de inspecție din 11 noiembrie 2016, emis de către Biroul Vamal Briceni în cazul importării mărfii lemnoase de către SRL „Linavan”, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizata DVV-2) cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizata DVV-1); obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată de către SRL „Linavan” la data de 11 noiembrie 2016 potrivit metodei 1 din Legea cu privire la tariful vamal, nr.1380 din 20 noiembrie 1997; încasarea sumei în mărime de 4 618,40 lei MD, ceea ce constituie diferența dintre sumele încasate conform DVV-1 și DVV-2, încasată excedendar la data de 11 noiembrie 2016 de către Biroul Vamal Briceni de la declarantul SRL „Linavan”; încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 20 martie 2017 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La 22 martie 2017 SRL „Linavan” a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 20 martie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 august 2017 a fost respins apelul declarat de către SRL „Linavan” și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 20 martie 2017.

La 09 octombrie 2017 SRL „Linavan”, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 august 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanțele inferioare au studiat și examinat superficial cauza, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin de către instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 09 octombrie 2017 în termen, în cazul în care copia deciziei Curții de Apel Bălți din 08 august 2017 a fost recepționată de recurent la 12 septembrie 2017 (f.d.148).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 12 decembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Biroului Vamal Nord cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, SRL „Linavan”, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost

verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Linavan”, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan”, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat